

# Poslední přání

Zelenáči Mirka Hoffmanna

**C**

Když v Austinu - městě si stáli dva v cestě,

**G**

tak vyhrával ten, kdo dřív do pouzdra sáh.

Tam kdo špatně mířil ten za chvíli zvířil

**C**

svým tělem v ulici usedlej prach.

V tom špinavém městě při západní cestě

**G**

žili dva bráchové Johnny a Steev.

Měli tu smůlu, že byla tu Lulu

**C**

a každej z nich tvrdil, že viděl ji dřív.

**F**

**C**

**F**

ref: - Tak Johnny se Steevem si nad teplým pivem řekli,

**C**

že do smrti nechtěj se znát

**G**

a každej svý štěstí vzal do vlastních pěstí

**C**

a začli pak o Lulu velkou hru hrát.

Když už se zdálo, že schází jen málo

aby byl John první, kdo s ní šel spát.

Tak jak už to bývá John přistihl Steeva

jak sedí opřenej u jejích vrat.

Steev se hned zvednul jan malinko zblednul

a pak náhle rukou za košili sáh.

Tak John tasil rázem a střílel jak blázen

až Steevův obličej zaryl se v prach.

ref: - John obrátil brášku, ten v ruce měl flašku

a ne žádnou bouchačku zakouřenou.

A než nastal konec řek' Steev: "já ji dones,

abys ji vypil na usmířenou"

John stojí v šoku nad tou flaškou moku

nakonec vzal ji a odzátkoval.

A pil bez přestání dokud poslední přání

nesplnil Steevovi, jak o to stál.

Pak Johnnyho našli když hodil si mašli

druhej den na sosně u Černejch skal.

Teď Johna a Steeva pod tou sosnou skrývá

jen stopa hlíny a kamennej val.

ref: - A v Austinu - městě, když dva jsou si v cestě,

tak vzpomenu jak skončil Johnny a Steev

a o svoje štěstí se bijou jen pěstí

[a kolty už neštěkaj, tak jako dřív].